

MORAVSKOSLEZSKÝ DENÍK

1. Herci se mohou od sebe navzájem učit

18.07.2023 Moravskoslezský deník - VLADMÍR POLÁK

strana: 3 rubrika: Zprávy

Vyšlo také v: Opavský, Hlučínský, Bruntálský, Krnovský, Novojičínský deník

Odkaz na originál

Klíčová slova: divadle; moravskoslezském; Národním

SHAKESPEAROVSKÉ SLAVNOSTI: VLADMÍR POLÁK VYZPOVÍDAL LUCIÍ ŠTĚPÁNKOVOU

Letošní ostravskou část Letních shakespearovských slavností na Slezskostravském hradě otevírá představení Jak se vám líbí s Lucií Štěpánkovou. Hrát se bude od 16. do 18.července, s představitelkou hlavní role si povídal její herecký kolega a člen populárních "Tří tygrů" Vladimír Polák.

- Projekt Letní Shakespearovské slavnosti přináší z hlediska hereckého obsazení v hlavních rolích často odchovance ostravské Janáčkovy konzervatoře. Jak vzpomínáš na dobu studií?

Ostrava je moje srdcová záležitost, protože jsem tam byla velmi šťastná. Bylo to období, kdy jsem se jako holka z malého města dostala do velkého světa a okusila první pocit svobody, kde jsem začala mít ráda divadlo, takže na to nikdy nezapomenu a cítím určitou nostalgii. Hlavní obor herectví mě učila paní Alexandra Gasnárková, ke které chovám hlubokou úctu, protože mi dala základ k tomu divadlo milovat.

- Čím to je, že paní Gasnárková jako pedagog dokázala ve svých studentech vyvolat fascinaci divadlem?

Bavilo mě na ni, že nás učila vnímat jisté hranice, že jsme zkoušeli i to, co je špatně, že jsme nešli nějakou vyšlapanou cestou, ale vlastně nás vedla k tomu "zkoušet si", což je nejdůležitější. Vyžadovala po nás, abychom chodili do divadel a učila nás o inscenacích si povídat a tím vnímat divadlo. Což dodnes vnímám, že je to správně.

- Dotkla ses Shakespeara už na konzervatoři?

Část jednoho ročníku jsme dělali úryvek ze Snu noci svatojanské, kde jsem hrála Puka. Určitě to patří k hereckému vzdělání se na škole Shakespeara dotknout. Pak v prvním angažmá v Pardubicích jsem hrála Jesiku v Kupci Benátském (režie Michael Tarant, premiéra 2002), Julii v Romeovi a Julii (režie Petr Novotný, premiéra 2004) a v Letním Shakespearovském projektu jsem hrála Bianku ve Zkrocení zlé ženy (režie Daniel Špinar, premiéra 2011). Musím říci, že Shakespeara mám ráda a věřím, že musel být génius. Nepřekládá herci jako na talíři jaká má postava přesně být, ale dává možnost pro hledání výkladu postavy pro režiséra i herce. Těch možností je hodně, a to mě na tom právě baví. Ten proces hledání.

- Projekt Shakespearovských slavností dává dohromady herce různých divadel s různými zkušenostmi. Jak je těžké hledat souhru, hudební terminologií řečeno najít stejnou tóninu? Je to jen v rukou režiséra?

Myslím, že je to kompilát všeho. Nutně tedy pod tou taktovkou režiséra. A zkombinovat to není jednoduché. Herci se mohou od sebe navzájem učit. V tom jsou ta vzájemná setkání shakespearovského projektu hezká a obohacující.

- Odešla jsi z divadla Na Vinohradech, jsi tzv. na volné noze a účinkuješ v komorních scénách. A náhle v projektu Shakespeara ve velkém openairovém prostoru?

Zrovna na podzim jsem si posteskla, že sice hraju krásné role v různých malých divadlech, nemám si na co stěžovat, ale zahrála bych si nějakou klasiku. A "rup ty boty", najednou zazvonil telefon a přišla tahle nabídka. Je to určitý návrat ke klasickému divadlu. Trochu mi to chybělo, je to přeci jenom něco jiného než stát ve dvou na jevišti. I tohle miluji, má to své kouzlo, ale jsem ráda, že si to mohu takhle okořenit.

- Hrála si i menší roli Bianky, byť u Shakespeara není malých rolí. Ale role Rosalindy, to je kláda. Jak se připravuješ na počet repríz?

Zkoušení bylo náročné, hlavně večer a v noci. Dřív nás na hrad nepustili. Různě se to skládalo, jak herci mohli a také jsme bojovali s únavou. Vlastně jsem sama překvapena. Mám za sebou teprve deset představení a pořád mě to baví. Bála jsem se, jak budu prožívat dny s vědomím hlavní role každý večer, ale vůbec mě to nezatěžuje. Naopak se těším vždy na večer. Kdy mohu objevovat ve své roli nové a nové věci.

- Role Rosalindy je složitá i v tom, že část hry je převlečena za chlapa. Jak jsi se na to připravovala? Nosila jsi třeba trenýrky,

pozorovala kolegy, odkoukávat mužské pohyby?

Jsou dvě cesty k takové roli. Na první dobrou si herečka zkusí taková mužská gesta, ale režisér Jakub Nvota to po mě nechtěl. My jsme na to šli tou druhou cestou, tzv. zevnitř, jak se říká vnitřním prožitkem. Potřebovala jsem si uvědomit myšlenky, kdy Rosalinda myslí jako žena, kdy jako muž a kdy se jí to vymkne z rukou. Musela jsem pochytit právě tyto myšlenkové pochody. Vnější jednání se pak vylouplo tak nějak samo. Ale opravdu jsem začala pozorovat muže nějak víc. Hlavně jejich jednání. Jak jsou takoví pozorovatelé, jak si jeden myslí, že je lepší než druhý. A to jejich rozumování...

- Jak se ti zkušelo s hercem Václavem Matějovským, který je o něco mladší?

On je dost mladší (smích).

- Dokázala sis představit, že žena tvého krásného věku se zamiluje do tak mladého chlapce?

Zprvu to pro mě nebylo jednoduché přijmout. Pak jsem si uvědomila, že Rosalinda toho Orlanda láskou vychovává. Určitý nadhled a větší zkušenost je tedy na místě.

- Co tě teď čeká kromě divadla? Kde tě diváci mohou vidět?

Jsem součástí Zlaté labutě, kde teď máme v natáčení prázdninovou pauzu. Diváky bych ráda pozvala také na největší roli, co jsem kdy natočila. Je to třídílná minisérie Matematika zločinu, která bude od 28. července na VOYO. Režie se ujal Petr Bebjak, je to o tom, jak se zachází se soudními posudky a není to vždy jednoznačné. Jsem ráda, že takové téma bylo vůbec zpracováno.

Vizitka P Lucie Štěpánková se narodila v roce 1981 ve Vsetíně. Vystudovala Janáčkovu konzervatoř v Ostravě, ještě za studií na konzervatoři hostovala v ostravské Divadelní společnosti Petra Bezruče v inscenaci Dům Doni Bernardy a v **Národním divadle moravskoslezském** v Královských hrách. P V letech 2001 až 2007 působila v pardubickém Východočeském divadle, od roku 2007 byla členkou pražského Divadla na Vinohradech. Hraje v divadle V Řeznické, v divadle Ungelt, Studio DVA, Kalich, Mana.

Foto: LUCIE ŠTĚPÁNKOVÁ.

Foto: Deník/Lukáš Kaboň

Herci se mohou od sebe navzájem učit

Letošní ostravskou část Letních shakespearovských slavností na Slezskostravském hradě otevřívá představení Jak se vám líbí s Lucií Štěpánkovou. Hrát se bude od 16. do 18. července, s představitelkou hlavní role si povídá její herecký kolega a člen populárních „Tří tygrů“ Vladimír Polák.

VLADMÍR POLÁK

Projekt Letní Shakespearovské slavnosti přináší z hlediska hereckého obsazení v hlavních rolích často odchovance ostravské Janáčkovy konzervatoře. Jak vzpomínáš na dobu studií?

Ostrava je moje srdcová záležitost, protože jsem tam byla velmi šťastná. Bylo to období, kdy jsem se jako holka z malého města dostala do velkého světa a okusila první pocit svobody, kde jsem začala mít ráda divadlo, takže na to nikdy nezapomenu a cítím určitou nostalgii. Hlavní obor herectví mě učila paní Alexandra Gasnářková, ke které chovám hlubokou úctu, protože mi dala základ k tomu divadlo milovat.

Čím to je, že paní Gasnářková jako pedagog dokázala ve svých studentech vyvolat fascinaci divadlem?

Bavilo mě na ní, že nás učila vnímat jisté hranice, že jsme zkoušeli i to, co je špatné, že jsme nešli nějakou vyšlapanou cestou, ale vlastně nás vedla k tomu „zkoušet si“, což je nejdůležitější. Vyžadovala po nás, abychom chodili do divadel a učila nás o inscenacích si povídat a tím vnímat divadlo. Což dodnes vnímám, že je to správně.

Dotkla ses Shakespeara už na konzervatoři?

Část jednoho ročníku jsme dělali úryvek ze Snu noci svatojanské, kde jsem hrála Puka. Určitě to patří k hereckému vzdělání se na škole Shakespeara dotknout. Pak v prvním angažmá v Pardubicích jsem hrála Jesiku

v Kupci Benátském (režie Michael Tarant, premiéra 2002), Julii v Romeovi a Julii (režie Petr Novotný, premiéra 2004) a v Letním Shakespearovském projektu jsem hrála Bianku ve Zkrocení zlé ženy (režie Daniel Špinar, premiéra 2011). Musím říci, že Shakespeara mám ráda a věřím, že musel být génius. Nepřekládá herci jako na talíři jaká má postava přesně být, ale dává možnost pro hledání výkladu postavy pro režiséra i herce. Těch možností je hodně, a to mě na tom právě baví. Ten proces hledání.

Projekt Shakespearovských slavností dává dohromady herce různých divadel s různými zkušenostmi. Jak je těžké hledat souhru, hudební terminologií řečeno najít stejnou tóninu? Je to jen v rukou režiséra?

Myslím, že je to kompilát všeho. Nutně tedy pod tou taktovkou režiséra. A kombinovat to není jednoduché. Herci se mohou od sebe navzájem učit. V tom jsou ta vzájemná setkání shakespearovského projektu hezká a obohacující.

Odešla jsi z divadla Na Vinohradech, jsi tzv. na volné noze a účinkuješ v komorních scénách. A náhle v projektu Shakespeara ve velkém openairovém prostoru?

Zrovna na podzim jsem si posteskla, že sice hraju krásné role v různých malých divadlech, nemám si na co stěžovat, ale zahrála bych si nějakou klasiku. A „rup ty boty“, najednou zazvonil telefon a přišla tahle nabídka. Je to určitý návrat ke klasickému divadlu. Trochu mi to chybělo, je to přeci jenom něco jiného než stát ve dvou na jevišti. I tohle miluji, má to své kouzlo, ale jsem ráda, že si to mohu takhle okořenit.

Hrála si i menší roli Bianky, byť u Shakespeara není malých rolí. Ale role Rosalindy,

LUCIE ŠTĚPÁNKOVÁ

Foto: Deník/Lukáš Kaboň

to je kláda. Jak se připravuješ na počet repríz?

Zkoušení bylo náročné, hlavně večer a v noci. Dřív nás na hrad nepustili. Různé se to skládalo, jak herci mohli a také jsme bojovali s únavou. Vlastně jsem sama překvapena.

Mám za sebou teprve deset představení a pořád mě to baví. Bála jsem se, jak budu prožívat dny s vědomím hlavní role každý večer, ale vůbec mě to nezatěžuje. Naopak se těším vždy na večer. Kdy mohu objevovat ve své roli nové a nové věci.

Role Rosalindy je složitá i v tom, že část hry je převlečena za chlapa. Jak jsi se na to připravovala? Nosila jsi třeba trenýrky, pozorovala kolegy, odkoukávat mužské pohyby?

Jsou dvě cesty k takové roli. Na první dobrou si herečka zkusí taková mužská gesta, ale režisér Jakub Nvota to po mě nechtěl. My jsme na to šli tou druhou cestou, tzv. zevnitř, jak se říká vnitřním prožitkem. Potřebovala jsem si uvědomit myšlenky, kdy Rosalinda myslí jako žena, kdy jako muž a kdy se jí to vymkne z rukou. Musela jsem pochytit právě tyto

myšlenkové pochody. Vnějšíkové jednání se pak vylouplo tak nějak samo. Ale opravdu jsem začala pozorovat muže nějak víc. Hlavně jejich jednání. Jak jsou takoví pozorovatelé, jak si jeden myslí, že je lepší než druhý. A to jejich rozumování...

Jak se ti zkoušelo s hercem Václavem Matějovským, který je o něco mladší?

On je dost mladší (smích).

Dokázala sis představit, že žena tvého krásného věku se zamiluje do tak mladého chlapce?

Zprvu to pro mě nebylo jednoduché přijmout. Pak jsem si uvědomila, že Rosalinda toho Orlando láskou vychovává. Určitý nadhled a větší zkušenost je tedy na místě.

Co tě teď čeká kromě divadla? Kde tě diváci mohou vidět?

Jsem součástí Zlaté labutě, kde teď máme v natáčení prázdninovou pauzu. Diváky bych ráda pozvala také na největší roli, co jsem kdy natočila. Je to třídílná minisérie Matematika zločinu, která bude od 28. července na VOYO. Režie se ujal Petr Bebjak, je to o tom, jak se zachází se soudními posudky a není to vždy jednoznačné. Jsem ráda, že takové téma bylo vůbec zpracováno.

Vizitka

- Lucie Štěpánková se narodila v roce 1981 ve Vsetíně. Vystudovala Janáčkovu konzervatoř v Ostravě, ještě za studií na konzervatoři hostovala v ostravské Divadelní společnosti Petra Bezruče v inscenaci Dům Doni Bernardy a v Národním divadle moravskoslezském v Královských hrách.
- V letech 2001 až 2007 působila v pardubickém Východočeském divadle, od roku 2007 byla členkou pražského Divadla na Vinohradech. Hraje v divadle V Reznické, v divadle Ugeit, Studio DVA, Kalich, Mana.

« zpět na začátek